

Stor kobbersnepe. BIOFOTO/Benny Génsbøl.

Kobbersnepe, *Limosa*

STOR KOBBERSNEPPE, *Limosa limosa*; dens hoved, hale og forbryst er i yngletiden gyldent brunrøde (kobberfarvet) med mørke pletter, undersiden hvid. Ynglefugl med spredte forekomster, hyppigst i VJylland. LILLE KOBBERSNEPPE, *Limosa lapponica*, har sortbrun overside med store rustrøde pletter, sommerdragtens underside er mørkt brunrød. Talrig trækgæst.
– Danmarks Dyreverden 7, 100-05.

Kobbersnepe 1820ff (1).

STOR KOBBERSNEPPE: *langnæbbe* 1554 (2) måske norsk; *grittue* o. 1700 (3); *rovætte* = *rødvitte* o. 1700ff (4) efter stemmen vittevitte, udtalt *rovæt* indgår navnet i en stemmetydning; kommer man reden for nær klager fuglen »røvet – bedrøvet – å stakkel, å stakkel, å stakkel – stååkel, stååkel, stååkel!« (5).

Kobberhøne o. 1770ff (6), *pighøne* (om efteråret) Staby VJylland (7), *snippe* Thy (8), *gliddert*, *glidering* SFalster 1884 (9) sml. rødben s. 150; *strandnepe* 1852ff (10).

Færøerne: *jarðarkona* 'jordkone' (før 1500 jearakona), også vandrikke; af keltisk herkomst, gælisk *adharcán* 'vibe' (11); Grønland *sargvarsurksoak*, *sarfarsugssuak* (12).

LILLE KOBBERSNEPPE: *lille rødvitte* (13), *lille snippe* Thy (14), *damsnepe* ØHanherred (15).

LITTERATUR: (1) 903 3,224; (2) 434 2,750; (3) 170 1909 64 sml. 54; 434 5,777; (4) 434 3,650; 170 1909,54; 842 125f; 451 295; 707b 130; (5) 794 1,106 (Skernådalen); 160 1904/30:1575 (1885); (6) 582 210; 165 30,1936,130; 842 125f; 451 295 (i sommerdragt); 212c 2,243 (VJyll.); 169 1,240 (Fanø); (7) 212c tb. 319; (8) 321 31; 388 (o. 1925); (9) 160 1904/30:833; (10) 451 295 (vinterdragt); 383 2,182; (11) 165 28,1934,95f; (12) 562 33,1907,82; 451b 532,534; (13) 700 119; (14) 138b 89; (15) 202c 1,120.

Klire, *Tringa*

SORTKLIRE, *Tringa erythropus*, er i yngletiden kulsort med hvide prikker på oversiden og vingerne. Ret alm. på gennemrejse.

MUDDERKLIRE, *Tringa hypoleucos*, har grønbrun bronceskinnende overside med mørkebrune striber og bånd, undersiden er hvid, på halsen et gulbrunt bælte. Alm. trækgæst på sø- og åbredde, stenede kyster, havnemoler, meget få ynglende par.

HVIDKLIRE, *Tringa nebularia*, den største af vore klirearter er broget med sortbrunt og hvidt på en grålig overside, bugen er hvid og næbbet krummet lidt opad. Trækgæst på fugtige lokaliteter.

SVALEKLIRE, *Tringa ochropus*; oversiden og vingerne er næsten sorte, undersiden hvid, over hals og forbryst har den et brunpletet bælte. Sjælden som ynglefugl, men alm. trækgæst ved åer, tørvegrave, på fugtige strandfælder.

– Danmarks Dyreverden 7, 106-08, 112-14, 118-24.

Klire er et lydord efterlignende rødbens (s. 149) gelire-gelire jf. oldnord. *kliðr* 'fugleskrig' og norsk *kliá* 'skrige' (som en havfugl) (1); *ålekalot(ten)* Drejø, afkortet *volkal* Birkholm og omliggende øer (2), sml. rødben s. 150, *stålsnepe* Kertemindeegnen, Ærø, ØMøn, Falster (3).

HVIDKLIRE: *glutsnepe* 1852 (4) fra svensk, forleddet måske et lydord (5), *hvidsnepe* 1852 (4), *grønben* o. 1900ff (6), *damsnepe* 1852ff; Odenseegnen (7).

MUDDERKLIRE: 1801ff (8) færdes på mudrede steder; *virle* Bornholm 1764ff (9), *muddersnepe* 1801ff (8), *styltepig* 1823-52 (10), *strandpytting* Stubbekøbing (11).